

РЕШЕНИЕ

№ 1142

гр. София, 20.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Георги Бозуков

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11832** по описа за **2019** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Е. И. Л., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Д. Р. срещу Решение № 193860 от 16.08.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав, по НАХД № 5577/2019 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-003401/06.03.2019 г. на Началник група към СДВР - отдел „Пътна полиция“, с което на касатора на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането за нарушение на чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева.

В подадената от касатора жалба са изложени оплаквания за неправилност на посоченото решение. Искане се отмяната му и на потвърденото с него наказателно постановление. В открито съдебно заседание касаторът, чрез адв. Р., поддържа касационната жалба.

Ответникът СДВР-Отдел “ПП” не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата, като счита, че атакуваното с нея съдебно решение е правилно и законосъобразно.

Като прецени събраните по делото доказателства и обсъди оплакванията на касатора, настоящият касационен състав, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

На 10.02.2019 г., около 11:00 часа, служителите при О“ПП“ -СДВР – В. В. и Р. Г., при изпълнение на служебните си задължения в [населено място] на площад „В.“, спрели за проверка движещ се по [улица], с посока на движение от [улица] към площад „М.“, лек автомобил „Фиат К.“ с рег. [рег.номер на МПС] . В хода на проверката установили, че водач на автомобила е жалбоподателя Е. И. Л., а негов собственик е Е. Е. Х.. При поискване на документите на автомобила, водачът не представил застрахователна полица за валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за автомобила. Длъжностните лица при О“ПП“ -СДВР направили справка с отдалечен достъп в дежурната част, при която било установено, че по отношение на управлявания от жалбоподателя лек автомобил, няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на проверката. За констатираното нарушение на чл. 683, ал. 3 от КЗ срещу касатора е съставен АУАН от 10.02.2019 г., а въз основа на него е издадено и наказателно постановление с дата 06.03.2019 г., с което на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ за извършено нарушение на чл. 638, ал. 3 от КЗ наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева. Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК, Административен съд – София град разгледа касационната жалба на посочените в нея основания, а съгласно ал. 2 - провери служебно и валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. В административнонаказателното производство са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът за абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Правилен е изводът на СРС, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Като нарушена е посочена санкционната норма на чл. 638, ал. 3 от КЗ, която сочи, че лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лева. Тази норма визира конкретно правило за поведение- задължение на лице, което управлява МПС и е различно от собственика на това МПС, да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Наред с това, цитираната норма, визира и санкцията при управление на МПС без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. От своя страна, задължението за сключване на Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е визирано в разпоредбата на чл. 483, ал.1 от КЗ - Договор за застраховка „Гражданска

отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор, но това не изключва отговорността на лицето, което управлява МПС и е различно от собственика на МПС да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобила, който управлява.

В АУАН е посочено, че касаторът е управлявал лек автомобил, но не негова собственост, без валиден и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и с посочен текст на нарушението - чл. 638, ал. 3 от КЗ, като този факт /на управление на МПС без сключена и валидно действаща застраховка „Гражданска отговорност“/ се потвърждава и от самия касатор. От доказателствата по делото е установено по безспорен начин както нарушението, така и нарушителят и неговата вина, при което законосъобразно административнонаказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на касатора.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 и ал.3 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд – София град, II-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 193860 от 16.08.2019 г., постановено по НАХД № 5577/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1